

NIEUWSBRIEF

Jaarvergadering goed bezocht

De algemene ledenvergadering op maandag 18 april werd met ruim veertig aanwezige leden goed bezocht. Gehuldigd werden Geert Jan Kuijter, Olaf Thelissen en Leontien Jacobse vanwege hun tienjarig lidmaatschap van onze vereniging. Leontien was wegens vakantie niet aanwezig.

De vergadering ging akkoord met het voorstel van de penningmeester om de contributie met twee kwartjes te verhogen. Daarmee komt het maandbedrag voortaan op tien euro. In vergelijking met zusterverenigingen is dat een heel laag bedrag.

Bij het agendapunt bestuursverkiezing kon geen kandidaat worden voorgesteld voor de functie van voorzitter. Deze positie is vacant omdat Els heeft aangegeven dat zij wegens haar gezondheid niet terugkeert als voorzitter. Herman van Dinther, die bijna anderhalf jaar als waarnemend voorzitter optrad heeft ook aangegeven dat hij met ingang van deze vergadering de waarneming niet wil voortzetten. Dit betekent dat we nu geen voorzitter hebben en dat het bestuur de taken onderling verdeelt.

Bij het afscheid van Els sprak Ad van Langen als Erevoorzitter haar warm toe waarbij hij haar bedankte voor haar belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van de vereniging. Behalve bloemen en een persoonlijk cadeautje kreeg Els twee lijsten met 'wensnootjes' die door tientallen leden met een persoonlijke boodschap zijn ingebracht.

Young Stars

Onze Young Stars doen mee aan de Jeugdorchestendag in Bladel op zondag 24 april

Seizoensluiting

Het duurt nog even maar de seizoensafsluiting is op 16 juli op De Driesprong. De jeugdsectie verzorgt rond 16.00 uur een Flash mob.

KOM Festival

Op 11 september zijn onze slagwerkgroepen weer present bij het KOM Festival bij de stand van Rhythm Impact

Jeugd onder elkaar

Op 1 oktober bidden Kinderen voor Kinderen. de leerling blazers nemen hieraan deel. Drie personen zullen aansluitend in de St. Jan deelnemen en ondersteunen.

Dorus Langenhuizen Trofee 2016.

Op zondag 3 april was het dan weer zover. Voor de 12^e keer maakten zich een vijftientig tal muzikanten van onze vereniging zich op, om solo, al dan niet begeleid of in duo, de door hen ingestudeerde muziekstukken aan de professionele juryleden voor te dragen. In de mooi ingerichte dansstudio van Perron- 3 was het ook voor de vele ouders, familieleden en overige bezoekers een genot om op deze zondag(morgen) zowel de jonge als oudere deelnemers te horen musiceren. De deelnemers waren in 4 clusters ingedeeld, Slagwerkers A, Slagwerkers B, gevorderde blazers en leerling blazers.

Na uitgebreid beraad deelden de juryleden mee dat de “winnaars” in de verschillende clusters als volgt waren verdeeld.

Slagwerkers A: *Marleen Westerveld*

Slagwerkers B: *Marijn Spierings*

Gevorderde Blazers: *Tjarko Schuring* op de piano begeleid door zijn zoon Jurriaan

Leerling Blazers: Deze leerlingen werden afzonderlijk naar voren geroepen en werden door jurylid Alphons van Stenis ieder persoonlijk gecompimenteerd en ontvingen allen een aanmoedigingsprijsje.

Alle deelnemers kregen overigens een individueel juryrapport hetgeen door de deelnemers zeer op prijs werd gesteld.

Ten slotte maakte onze erevoorzitter Ad van Langen de “overall” winnaar bekend.

De wisselbeker ging naar *Inge Sauter*, een leerlinge, die een prachtige klarinet solo ten gehore had gebracht.

Ad sloot dit evenement af met de hoop dat de Dorus Langenhuizen Trofee nog vele jaren door zal gaan en bedankte de juryleden, Marco van Dulmen voor de pianobegeleiding en iedereen die aan de organisatie van deze mooie muziekdag had meegewerkt.

Trots op Slagwerk

Even opscheppen over onze slagwerkgroep. Bij Royal Night of Music afgelopen november zijn ze gevraagd door dansschool Geraldine om te participeren in een dansproductie. Afgelopen weekend stonden ze drie keer op de planken in het theater aan de parade in “Schetsboek van Jeroen Bosch”. Een productie in het kader van Jeroen Bosch 500. Super gaaf! Geraldine was enthousiast, Tonn van de Veerdonk en zijn groep ook. Tonn is zelfs benaderd door een professionele theaterproducent die graag wil samenwerken, dus wie weet krijgt het nog een staartje. De slagwerkers hebben zich niet alleen van hun goede kant laten zien, ze doen iets nieuws en unieks, namelijk dans combineren met slagwerk. Tonn was tevreden over zijn groep, ze zijn op tijd, zijn er allemaal, nemen verantwoording voor zichzelf en elkaar. Daar kunnen er nog veel in onze vereniging een voorbeeld aan nemen.

Overpeinzingen

Heel lang geleden, toen ik nog heel jong en aantrekkelijk was, stuurde mijn vader mij naar muziekles.

Wij woonden in een klein katholiek dorp in Limburg en daar was het volkomen normaal dat je als kind op muziekles ging bij de plaatselijke fanfare.

Sowieso was er in dat dorpje weinig te doen; op zondagmorgen repeteerde de fanfare in het zaaltje naast de kerk, dus je kon kiezen, of je ging naar de hoogmis op zondag of je ging naar de fanfare. Dat betekende logischerwijs dat die fanfare behoorlijk wat leden telde en de niet- muzikalen onder ons in de kerk zaten.

Later verhuisden we naar Brabant. Mijn vader was een echte Bosschenaar en zo kwamen we in Rosmalen terecht.

Een nieuwe wereld voor mij, maar het feit dat je hier kon roepen: "Ja ik ben er een van van Opdorp, van de Graafseweg van het behang en de verf", maakte dat het nieuwe thuis snel vertrouwd was.

Ik speelde hoorn en mijn vader ging wederom op zoek naar een muziekvereniging.

Bij Drumband Hintham wilden ze me wel, maar een echte hoorn hadden ze eigenlijk niet, ik kreeg een mellohoorn mee naar huis. Een soort rechte es-hoorn met de beker naar voren.

Tja, dat was natuurlijk het echte werk niet, de overstap naar de saxofoon was na een tijdje snel gemaakt.

Ook mijn vader raakte geïnfecteerd met de saxofoon, op latere leeftijd is hij bij het toen al uit Drumband Hintham en Rosmalense St. Cecilia gefuseerde Muziek Show Korps op de tensorsax begonnen.

Een rasmuzikant was hij niet en ook nog eens zo eigenwijs als dat hij groot was, over de muzikale kwaliteiten van mijn vader valt te twisten.

Gezellig was het wel, jaren heb ik samen met mijn vader gespeeld in Rosmalen, zelfs Duitsland en Frankrijk.

Als opgroeiende puber weet je nog niet hoe bijzonder het is om dat samen met je vader te doen en vond ik het slap geouwehoer van hem soms ook buitengewoon gênant en was toen ook niet altijd tevreden over de manier waarop hij van ingewikkelde muziekstukjes een soort van brij maakte. Hij noemde dat zelf roefelloopjes en was daar erg mee in zijn sas, alsof hij persoonlijk een nieuwe muzieksoort had uitgevonden.

Mijn vader is al bijna 9 jaar geleden overleden, maar af en toe kom ik hem ineens weer tegen in onze vereniging.

Als ik ga repeteren kom ik in de repetitieruimte iedere keer langs een foto van hem en mij, samen op tensorsax.

Negen van de tien keer loop ik er voorbij, maar een enkele keer stop ik en kijk.

Ik plaats een reactie in de groepsapp van het Callistus Ensemble en hoor later van Gerjon van Aspert: "Ik las het voor aan Jan-Pieter en die zei: het is net haar vader, hij zou zo'n opmerking precies zo gemaakt hebben". Met Rob Staal maak ik bij Next Generation ineens grapjes over hem en weet Rob zich te herinneren hoe dat ging in die tijd.

Paul van de Weijenberg vraagt zich nog regelmatig af hoe ze in vredesnaam nog veilig thuis zijn gekomen na al die biertjes aan de bar in Maliskamp: "Dat waren nog eens tijden Marieke".

En tijdens de repetitie van het harmonieorkest kom ik een lastig stukje tegen en ik hoor mezelf tegen mijn buurvrouw zeggen: "Joh, laat de klarinetten zich daar maar druk om maken, wij maken er wel een mooi roefelloopje van".

Een tijdje geleden vist Thea van Langen voor mij een boekje uit archief: "Kijk, een oude Cecilia Klanken, daar heeft jouw vader nog in geschreven".

Een hele periode schreef hij in iedere uitgave van de Cecilia Klanken een soort column en noemde het "Overpeinzingen".

Ik zie hem nog zitten aan de eettafel met een ouderwets stuk papier en een pen. Hele kantjes papier schreef hij vol, strepte ook weer hele kantjes weg. Anja van de Liefvoort kreeg de hele oplage mee naar huis en moest maar zien dat er een digitale versie van gemaakt werd die ook nog eens in het boekje paste.

Mijn vader zat in mijn beleving altijd aan die eettafel met een boek of velletjes papier.

Hij had een hele typische houding: één elleboog op tafel en met zijn hand ondersteunde hij zijn hoofd en met zijn andere hand schreef hij of maakte een soort wrijvende beweging met zijn duim over zijn ringvinger.

Met enige weemoed heb ik een aantal Cecilia Klanken terug gelezen. Met een hoop gekeutel en geouwehoer beschreef mijn vader het wel en wee van de vereniging. Maar ook stelde hij op een humoristische manier zaken aan de kaak die misschien ooit minder fraai waren. Met enige omweggetjes beschreef hij dan zijn eigen ongezouten mening daarover. En een leuk stukje tekst schrijven dat ging hem ook nog eens goed af.

Nu, jaren later, zit ik aan mijn eettafel met mijn iPad. Op die pad schrijf ik als coach mailtjes voor leden, dirigenten en bestuursleden, schrijf een opzet voor een plan, notitie of presentatie en overpeins zo zittend aan die eettafel op mijn gemakje het een en ander. Tegenover mij aan tafel zit onze jongste zoon. Hij heeft afgelopen zondag een beker gewonnen bij de Dorus Langenhuizen in het cluster slagwerk leerlingen.

De beker staat voor zijn neus op tafel en hij doet een spelletje op de iPhone. Hij houdt één elleboog op tafel en ondersteunt met zijn hand zijn hoofd. Zijn duim maakt een wrijvende beweging over zijn vinger als hij opkijkt en zegt: "Mooi mam die beker, volgend jaar ga ik voor de grote Dorus Langenhuizentrofee."

Ik denk aan mijn vader en in gedachten zie ik hem de grootste glimlach produceren die ik me kan herinneren: "Tja Marieke, overpeinzingen genoeg".

Nootjes

De zaal in De Biechten in Hintham zat op zondag 10 april bomvol met muzikantjes, ouders en familieleden. Het podium was voor de vijfenveertig jeugdspelers die hadden meegedaan aan de Slagwerk & Blazersklas op hun school De Borch en De Overlaet. Een mooi concert en enthousiaste ouders. Hun kinderen hebben kennis kunnen maken met een instrument. Wie weet heeft dat de liefde voor muziek aangewakkerd voor nu of in hun toekomst. Hulde aan Maarten en andere vrijwilligers zoals Hanneke voor hun betrokkenheid en inzet.

Vernieuwen is het motto

In het kader van vernieuwingen kent onze vereniging een nieuw fenomeen: werkgroepen. In het Harmonieorkest en Next Generation is hier al enthousiast mee aan de slag gegaan.

Wat houdt een werkgroep in?

In de Jaarplanning worden door de programmacommissie optredens / concerten vastgelegd. In onze oude werkwijze gingen de bestuurscommissies en programmacommissies hiermee aan de slag. Nu is het zo dat leden van het orkest inschrijven op een optreden / concert en samen een werkgroep formeren of komen leden met een idee wat meegenomen wordt in de Jaarplanning. De orkesten geven aan wat ze kunnen, waar ze goed in zijn en met de factor wat wordt er in deze tijd aan ons als vereniging gevraagd, binnen welke kaders opereren de orkesten proberen we een goede Jaarplanning in elkaar te puzzelen.

De werkgroep komt in eerste instantie met een concept. Soms is het concept vooraf al duidelijk gesteld, bv. een optreden bij Cello en een andere keer kan daar nog volledig invulling aan gegeven worden zoals bv een soirée dansant.

De werkgroep gaat al in een vroeg stadium met het concept rond de tafel met de dirigent; welke muziek kunnen we spelen, hebben we muziek, moet er muziek worden aangeschaft, de programmacommissie; waar moeten we aan denken bij de organisatie, hoe zit het met de locatie en bv. vervoer en de penningmeester om een begroting vast te stellen. Daarna gaat de werkgroep aan de slag met de praktische invulling en daar komt soms nog behoorlijk wat bij kijken.

De bestuurscommissie van het orkest heeft regelmatig contact met de werkgroepen en geeft aansturing en bewaakt het proces.

Best heel ingewikkeld lijkt het, maar deze manier van werken blijkt heel efficiënt en weten we met elkaar al in een vroeg stadium wat verwachtingen zijn en waar we aan toe zijn. Het helpt neuzen allemaal in dezelfde richting te krijgen en schakelt het wat flexibeler als er iets niet zo gaat zoals we bedacht hadden.

De ervaring van de programmacommissie is dat er soms nog behoorlijk wat schakelmomentjes zijn en vooraf duidelijkheid creëren en een goed plan maken helpt daar zeker bij. Proactief proberen te werken dus, iets wat de huidige tijd van ons vraagt. Ook heel leuk om te zien, leden komen met nieuwe, verfrissende ideeën waar we nog nooit aan gedacht hebben, wat dat betreft werkt het ook nog eens heel inspirerend.

Dat deze nieuwe manier van werken nog even wennen is voor iedereen is heel logisch. De coach van de vereniging heeft de taak om deze nieuwe werkwijze in te zetten en te ondersteunen en te begeleiden. De werkgroepen en bestuurscommissies kunnen hierop gedurende het hele proces natuurlijk altijd een beroep doen.

Naast de werkgroepen zijn er ook denktanks geformeerd: een groep leden die samen met de coach nadenkt over bv. ledenwerving. Ook hier wordt hard gewerkt en krijgt een en ander al aardig vorm. Ondanks wat gewenningsverschijnselen hier en daar zijn we als vereniging al heel trots op de bedrijvigheid die we zien ontstaan. Veel leden zetten zich in en er zijn al mooie dingen vorm aan het krijgen.

Zelfs al concerten voor volgend jaar! Over proactief werken gesproken...

We zijn in beweging!

